

el pont : de pedra

En qué s'assembla la política del nostre país amb un quarto de bany?

En que sempre hi ha una aixeta d'aigua freda i una de calenta.

periòdic satíric quinzenal

any I

girona 16 de desembre de 1935

núm. 5

els ulls del pont

«Terres Gironines»

A les aigües brutes de l'Onyar, ha estat batejat un setmanal que hom diu si apareixerà avui, com a òrgan de la «Cerda» local. Aquesta benemèrita agrupació a la qual per causes alienes a la nostra voluntat en el darrer número del PONT no vàrem poguer publicar l'esquela mortuòria que es mereix, immediatament de fer aparició la darrera edició

nostra, va celebrar reunió i va acordar de publicar un setmanari encara que només fos per esperar les eleccions.

No podem fer nosaltres, tal com tenim dit, política. Però quan es tracta de defensar la nostra pròpia vida, àdhuc un delicte queda lliurement absolt. En quedarem per la concurrència d'una eximent tant qualificada com és la de defensa pròpia. Per a defensar la vida del PONT, nosaltres ens decidim a parlar de política.

Heus ací que la Cerda local es va reunir. La Cerda (CONFEDERACIO ESPANYOLA REPUBLICANA DE DRETES AUTONONES) local va considerar com una ofensa a la seva dignitat la darrera ullada apareguda al PONT DE PEDRA, dedicada a una personalitat tan il·lustre com és el Sr. Ayats. Per a contrarrestar la nostra informació, la Cerda va acordar dues coses:

a) Retirar-nos el passí que teniem per a entrar amb els honors de periodista al Teatre Albéniz. b) Publicar immediatament un setmanal.

En quant a la primera resolució, és més que significativa. Representa el concepte feudal que tenen els de la Cerda, sobre el camp del periodisme honrat i lliure. La Cerda no accepta batalla sinó en el camp inquisitiu que pretenen establir un ex-estudiant de capellà i un recent fill adoptiu de Girona. La Cerda es deu pensar que no podem anar mai més al cine, i es pensava que nosaltres, sense passí, escriuriem una carta al Sr. Ayats per a que ens recomanés amb el propietari de l'Albéniz, carta que donaria peu a que l'Ayats ens prengués per qualsevol d'aquests que li demanen els cerqui dida per la criatura que els ha nascut. No, no. Nosaltres, a la batalla! Nosaltres

Contraban,

—I no et miren la marranxa?

—Quan em demanen que hi porto els dic llet, està clar, no s'ho creuen.

25 cts.